

Sygn. akt I C 868/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2018 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Dorota Toczyłowska
Protokolant:	Anna Tatko

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2018 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa O. P.

przeciwko (...) spółka z o.o. z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki z o.o. z siedzibą w S. na rzecz powódki O.P. kwotę 47.360 (czterdzieści siedem tysięcy trzysta sześćdziesiąt) Euro z odsetkami za opóźnienie od dnia 16 lutego 2018 roku do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanej (...) Spółki z o.o. z siedzibą w S. na rzecz powódki O.P. kwotę 20.959 (dwadzieścia tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 10.817 (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

UZASADNIENIE

Powódka O. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S., B., na swoją rzecz kwoty 47.360 Euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 16.02.2018r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych (k.3-5).

Uzasadniając swoje stanowisko podnosiła, że strony łączyła umowa kupna sprzedaży określonej ilości sztuk bydła. Jakkolwiek zwierzęta zostały pozwanemu wydane, do dnia dzisiejszego nie uiszcili należności w całości; próśby o rozłożenie kwoty na raty były nie do zaakceptowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) sp. z o.o. wnosil o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k.33-35).

Nie kwestionował istnienia zadłużenia, przyznał że doszło do zawarcia umowy kupna sprzedaży pomiędzy stronami, aczkolwiek znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i nie jest w stanie dokonać jednorazowej zapłaty. Uzależniał uiszczenie należności od momentu odzyskania wierzytelności z zawieranych umów z innymi kontrahentami. Wskazał przy tym, iż zakupione krowy okazały się chore, co skutkowało poniesieniem przez niego znacznych strat finansowych.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Strony postępowania łączyła zawarta w dniu 03.01.2018r. umowa kupna sprzedaży 72 sztuk bydła w cenie po 880 Euro za sztukę – w łącznej wysokości 63.360 Euro (umowa kupna sprzedaży – k.8, odpis KRS pozwanego – k.24-28). W tej dacie zwierzęta zostały wydane kupującemu (dokumenty przewozowe CMR – k.17-18) Umowa była anektowana w dniu 29.01.2018r. w ten sposób, że pozwany (kupujący) zobowiązał się do zapłaty pełnej sumy do dnia 15.02.2018r. przelewem, na rachunek bankowy powódki (sprzedający) (aneks do umowy wraz z tłumaczeniem – k.9-10).

W dniu następującym po upływie określonego terminu zapłaty, pozwany zapłacił powódce kwotę 10.000 Euro (okoliczność bezsporna, przyznana przez strony). Następnie, po skierowaniu do niego wezwania do zapłaty za pośrednictwem litewskiego pełnomocnika sprzedającej, w dniu 13.03.2018r. dokonał kolejnej wpłaty – w wysokości 3.000 Euro, zaś w dniu 06.04.2018r. – ponownie wpłacił kwotę 3.000 Euro (wezwanie do zapłaty – k.11-12; potwierdzenie wykonanych przelewów – k.14-16).

Następnie pozwany zaprzestał regulowania należności, kierując pod adresem powódki prośby o rozłożenie pozostałej do zapłaty kwoty na raty, na co sprzedający nie wyraził zgody, domagając się zapłaty całości (okoliczności bezsporne; wydruk wiadomości e-mail – k.13, prośba o rozłożenie na raty – k.22, odpowiedź powódki – k.23).

Ostateczne wezwanie do zapłaty powódka skierowała do pozwanego w dniu 14.05.2018r., odebrane dnia 16.05.2018r. (wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania oraz informacją o odbiorze – k.19-21).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, których treść nie została zakwestionowana przez pozwanego.

Do dnia dzisiejszego kupujący nie uregulował zadłużenia. Jakkolwiek nie zaprzeczał jego istnieniu, powołując się na szczególnie trudną sytuację finansową, choroby zakupionych krów oraz niewywiązywanie się jego kontrahentów z obciążających ich wobec niego zobowiązań, brak środków na uczynienie zadość żądaniu z pozwu jednorazowo, wskazywał na niemożliwość dokonania spłaty. Na powyższe okoliczności nie przedłożył jakichkolwiek dokumentów umożliwiających Sądowi dokonanie oceny jego możliwości zarobkowych oraz płatniczych, istnienia zobowiązań, zarówno wobec powoda, jak też innych podmiotów finansowych, jak również stanu zdrowia zwierząt. Twierdzenia te należało ocenić w kategoriach nieudowodnionych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Umowa łącząca powódkę z pozwanym miała niewątpliwie charakter kupna sprzedaży w rozumieniu art. 535 § 1 k.c. Zgodnie z jego treścią, przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Na datę wniesienia powództwa pozwany zalega więc z zapłatą ceny w dochodzonej przez powódkę wysokości. Nie ulega wątpliwości, że był stroną umowy, będącej podstawą wzajemnych rozliczeń. Zwierzęta w ilości sztuk 72 zostały przez niego odebrane, a jednocześnie powódka nie otrzymała ostatecznie przewidzianego wynagrodzenia.

W myśl art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z tego sformułowania wynika, że odpowiedzialność kontraktowa opiera się na zasadzie winy. Przesłankę niewykonania i nienależytego wykonania zobowiązania należy rozważać z uwzględnieniem przepisów art. 354 § 1 k.c. i art. 355 § 1 k.c., które stanowią, że dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno - gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom, przy czym dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Należyta

staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności (art. 355 § 2 k.c.). Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (art. 361 § 1 k.c.).

Odpowiedzialność kontraktowa określona w art. 471 k.c. przewiduje tzw. domniemanie winy dłużnika, które na zasadzie określonej w art. 234 k.p.c. wiąże sąd do czasu jego obalenia przez dłużnika przez wykazanie, iż przy wykonywaniu zobowiązania dołożył należytej staranności, a więc nie doprowadził do powstania szkody (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30 października 2012 r., I ACa 502/12, LEX nr 1235972).

W świetle wskazanych regulacji, zasadniczą kwestią wymagającą ustalenia przez Sąd było zatem zbadanie, czy powódka poniosła szkodę, w jakiej wysokości oraz czy działanie pozwanego stanowiło nienależyte wykonanie zobowiązania wynikającego z łączących strony stosunków zobowiązaniowych, a jeśli tak – czy stanowiło ono przyczynę powstania szkody w majątku powodów.

Na wszystkie z przedstawionych powyżej zagadnień odpowiedź jest twierdząca, czego pozwany w zasadzie nie kwestionował. Nie wywiązał się z treści zobowiązania w przewidzianym umową terminie, co znajduje przełożenie na powstanie szkody (finansowej) po stronie powódki, zmuszonej do dochodzenia swoich roszczeń na drodze postępowania sądowego. Szkoda w tym wypadku wyraża się w uszczerbku majątkowym, odpowiadającym wysokości niezapłaconej kwoty.

Pozwany ograniczył się w zasadzie wyłącznie do powoływania się na trudną sytuację materialną, nie przedstawiając na powyższe okoliczności jakichkolwiek weryfikowalnych i miarodajnych dowodów – zaniechanie w tym zakresie może obciążać wyłącznie tą stronę. Nie podjął przy tym merytorycznej obrony w zakresie stawianych mu zarzutów.

Podsumowując, w przedmiotowej sprawie zostały spełnione wszelkie przesłanki odpowiedzialności kontraktowej pozwanego, co też uzasadniało zasądzenie na rzecz powodów odszkodowania za nienależyte wykonanie zobowiązania we wskazanej wysokości.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., zobowiązując pozwanego do zapłaty zasądzonej kwoty odsetek ustawowych w stosunku rocznym od daty 16.02.2018r., a więc dnia następującego po upływie terminu wynikającego z umowy, gdy pozostawał w opóźnieniu, do dnia zapłaty, tj. zgodnie z żądaniem pozwu.

Konsekwencją przegrania sprawy przez pozwanego jest zobowiązanie go do zwrotu powódce, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 k.p.c., poniesionych kosztów procesu, na które składa się opłata od pozwu w wysokości 10.142 zł oraz wynagrodzenie reprezentującego powódkę pełnomocnika w kwocie 10.817 zł, ustalona w oparciu o treść § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 ze zm.), powiększona o kwot 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.